

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 393

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 8 mai 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
466.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2
467.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2
468.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3
469.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3
470.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 631 din 13 decembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, ale art. 3 alin. (3) și alin. (4) lit. a) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.....	4-7
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
109.	— Decizie privind numirea domnului Liviu Bostan în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Institutului Național de Administrație.....	8

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.329/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Ștefănescu Beatrice, judecător la Judecătoria Iași, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 mai 2023.

Nr. 466.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.328/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Ciobanu Mioara-Mariana, judecător la Judecătoria Slatina, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 mai 2023.

Nr. 467.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.327/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Ciobanu Simona, judecător la Judecătoria Hunedoara, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 mai 2023.
Nr. 468.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.326/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Răceanu Daniela, judecător cu grad de curte de apel la Tribunalul Ialomița, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 mai 2023.
Nr. 469.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.325/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Liliana Iorgulescu, judecător la Curtea de Apel București, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 mai 2023.
Nr. 470.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 631

din 13 decembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, ale art. 3 alin. (3) și alin. (4) lit. a) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Marian Enache	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, ale art. 3 alin. (3) și (4) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, excepție ridicată de Paul Diaconu în Dosarul nr. 6.565/99/2018/a1 al Tribunalului Iași — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 287D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 835 din 14 decembrie 2017 și nr. 437 din 28 iunie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 30 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 6.565/99/2018/a1, **Tribunalul Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, ale art. 3 alin. (3) și (4) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.** Excepția a fost ridicată de Paul Diaconu într-o cauză având ca obiect trimiterea în judecată a inculpatului pentru săvârșirea unei infracțiuni economico-financiare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare,

întrucât există o suspiciune rezonabilă cu privire la lipsa de imparțialitate a inspectorilor antifraudă detașați din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală în cadrul parchetelor pe posturi de specialiști. Potrivit normelor criticate, inspectorii antifraudă efectuează, din dispoziția procurorului, constatări tehnico-științifice, inclusiv cu privire la stabilirea prejudiciului suferit de Agenția Națională de Administrare Fiscală, care constituie mijloace de probă în procesul penal. Astfel, inspectorii antifraudă detașați sunt remunerați de Ministerul Public, ceea ce duce la încălcarea dreptului la un proces echitabil. Arată că, în speță, inspectorul antifraudă a întocmit un raport tehnico-științific fără să verifice și să analizeze toate documentele financiar-contabile, răspunzând în acest mod solicitării procurorului de caz în vederea stabilirii unui prejudiciu necesar dovedirii acuzației aduse inculpatului. De asemenea, autorul excepției consideră că lipsa de imparțialitate rezultă și din dispozițiile art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, deoarece organele de urmărire penală nu sunt obligate să solicite efectuarea unei constatări în materie economico-financiară de către un specialist din afara acestora, care să fie independent și imparțial. Mai mult, organele judiciare dispun de specialiști care provin dintr-o structură cu interese directe în cauza supusă cercetării și urmăririi penale. Totodată, dispozițiile de lege criticate încalcă dreptul la apărare al inculpatului, deoarece acesta nu are posibilitatea să atace raportul de constatare întocmit de către un specialist din cadrul organului judiciar.

6. **Tribunalul Iași — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că în conținutul normelor criticate nu se observă aspecte care să antreneze prin efectele lor încălcarea Constituției, mai ales în contextul în care o eventuală nulitate — exclusiv relativă și admisibilă doar în situația unei vătămări certe dovedite — poate fi înlăturată prin administrarea probatorului în cursul cercetării judecătorești, inclusiv pe calea unei expertize financiar-contabile.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, ale art. 3 alin. (3) și (4) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 29 iunie 2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 144/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 777 din 24 octombrie 2014. Din notele scrise ale autorului excepției, depuse în motivarea criticii, reiese însă că aceasta nu privește întreg conținutul alin. (4) al art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013, ci numai prevederile de la lit. a) a acestui text de lege. Prin urmare, Curtea se va pronunța asupra dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, ale art. 3 alin. (3) și alin. (4) lit. a) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013. Dispozițiile art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală au fost introduse prin prevederile art. 102 pct. 116 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, iar dispozițiile art. 4 alin. (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 au fost modificate prin prevederile art. I pct. 4 și 6 din Legea nr. 144/2014. Ulterior sesizării Curții, dispozițiile art. 3 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 au fost abrogate prin prevederile art. I pct. 1 din Legea nr. 199/2019 privind unele măsuri referitoare la inspectorii antifraudă din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Direcția de combatere a fraudelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 903 din 8 noiembrie 2019. De asemenea, dispozițiile art. 4 alin. (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 au fost abrogate prin prevederile art. I pct. 3 din Legea nr. 199/2019. Dispozițiile art. 4 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 au fost modificate prin prevederile art. I pct. 2 din Legea nr. 199/2019, iar ulterior au fost abrogate prin prevederile art. II pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2020 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 12 februarie 2020. Având în vedere însă că dispozițiile art. 3 alin. (3) și alin. (4) lit. a) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 au produs efecte juridice în cauza în care a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate — în acord cu jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau

ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare” (Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011) —, Curtea urmează a se pronunța asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) și alin. (4) lit. a) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013. La momentul sesizării Curții, dispozițiile de lege criticate aveau următorul cuprins:

— Art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală:
„(10) Constatarea este efectuată de către un specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare sau din afara acestora.”;

— Art. 3 alin. (3) și alin. (4) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013: *„(3) În cadrul structurii centrale a Direcției generale antifraudă fiscală funcționează pe lângă structurile de prevenire și control Direcția de combatere a fraudelor, care acordă suport tehnic de specialitate procurorului în efectuarea urmăririi penale în cauzele având ca obiect infracțiuni economico-financiare. În acest scop inspectorii antifraudă din cadrul acestei direcții sunt detașați în cadrul parchetelor, în condițiile legii, pe posturi de specialiști.*

(4) În exercitarea atribuțiilor de serviciu, inspectorii antifraudă din cadrul Direcției de combatere a fraudelor efectuează, din dispoziția procurorului: a) constatări tehnico-științifice, care constituie mijloace de probă, în condițiile legii; [...]”;

— Art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013: *„(9) În scopul efectuării cu celeritate și în mod temeinic a activităților de descoperire și de urmărire a infracțiunilor economico-financiare, pentru clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală, inspectorii antifraudă din cadrul Direcției de combatere a fraudelor își vor desfășura activitatea în cadrul parchetelor, prin detașare.*

[...] (11) Numirea inspectorilor antifraudă în cadrul Direcției de combatere a fraudelor, ca urmare a concursului de recrutare organizat pentru ocuparea funcțiilor publice specifice de inspector antifraudă sau a mutării definitive în cadrul acestei structuri, se face prin ordin al președintelui Agenției, cu avizul vicepreședintelui Agenției care coordonează Direcția generală antifraudă fiscală și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, iar detașarea acestora în funcții se face prin ordin comun al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al președintelui Agenției.

[...] (13) Detașarea încetează înaintea împlinirii perioadei prevăzute la alin. (12) prin ordin comun al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al președintelui Agenției, în următoarele situații:

a) la cerere, cu posibilitatea mutării în cadrul altor structuri ale Direcției generale antifraudă fiscală sau ale Agenției, în limita posturilor vacante;

b) pentru neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (7) lit. b) și c);

c) în situația aplicării mobilității în funcția publică.”

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, ale art. 3 alin. (3) și alin. (4) lit. a) și ale art. 4

alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție — invocate și în prezenta cauză — și față de critici similare.

13. Astfel, prin Decizia nr. 334 din 20 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1082 din 11 noiembrie 2021, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, pentru considerentele menționate în paragrafele 19—29. În acest sens, prin decizia mai sus citată, Curtea a reținut că secțiunea IX din Codul de procedură penală din 1968 reglementa materia constatărilor tehnico-științifice și a celor medico-legale, art. 112 referindu-se la folosirea unor specialiști, iar art. 115 la raportul de constatare tehnico-științifică. Curtea a amintit Decizia nr. 39 din 13 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 19 februarie 2009, prin care a constatat că dispozițiile cuprinse în Codul de procedură penală din 1968 ce legiferau posibilitatea organului de urmărire penală de a cere concursul unor specialiști — atunci când exista pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt și era necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei — nu sunt de natură a aduce atingere dreptului la apărare al părților, acestea având posibilitatea de a formula cereri în fața instanțelor judecătorești, de a administra probe în apărarea lor și de a exercita căile de atac reglementate de lege.

14. De asemenea, prin Decizia nr. 334 din 20 mai 2021, anterior menționată, Curtea a reținut că dispozițiile art. 172 din noul Cod de procedură penală prevăd că, în anumite cazuri, organul de urmărire penală poate solicita opinia unor specialiști care funcționează în cadrul organelor judiciare sau în afara acestora. Rapoartele de constatare întocmite de acești specialiști constituie, potrivit art. 97 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală, un mijloc de probă, în condițiile în care art. 5 alin. (2) din același cod prevede că organele de urmărire penală au obligația de a strânge și de a administra probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau inculpatului. În plus, judecata se realizează de către o instanță independentă și imparțială, în condiții de publicitate, oralitate și contradictorialitate, iar judecătorul își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat în cauză, verificând, evaluând și coroborând probele care nu au valoare prestabilită.

15. Totodată, Curtea a reținut că, deși legea procesual penală nu definește sintagma „specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare” din cuprinsul dispozițiilor art. 172 din Codul de procedură penală, legiuitorul — prin actele normative edictate, conform atribuțiilor sale constituționale prevăzute de art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală și în marja de apreciere prevăzută de acestea — a stabilit domeniile de competență ale specialiștilor ce urmează să își desfășoare activitatea în cadrul organelor judiciare, condițiile de numire a acestora și statutul lor. Constatările tehnico-științifice efectuate de acești specialiști constituie mijloc de probă, în sensul dispozițiilor art. 172 și următoarele din Codul de procedură penală, iar acest mijloc de probă poate fi contestat de părțile interesate, atât în cadrul procedurii în camera preliminară, prin invocarea de excepții referitoare la legalitatea și temeinicia actelor de urmărire penală, cât și în etapa judecătorească, conform prevederilor procesual penale referitoare la administrarea probelor.

16. În continuare, prin Decizia nr. 334 din 20 mai 2021, precitată, Curtea a reținut că, în varianta inițială a Codului de procedură penală, art. 172 se referea exclusiv la dispunerea

efectuării expertizei, efectuarea constatării tehnico-științifice fiind introdusă, ulterior, prin art. 102 pct. 116 din Legea nr. 255/2013. Astfel, Curtea a constatat că, în prezent, art. 172 din Codul de procedură penală reglementează atât condițiile dispunerii efectuării expertizei, cât și pe cele ale dispunerii efectuării constatării. Potrivit art. 172 alin. (1) din Codul de procedură penală, efectuarea unei expertize se dispune când, pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea unor fapte ori împrejurări ce prezintă importanță pentru aflarea adevărului în cauză, este necesară și opinia unui expert. Spre deosebire de expertiză, constatarea se dispune de către organul de urmărire penală, potrivit art. 172 alin. (9) din același act normativ, când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt ori este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei. Expertiza poate fi efectuată de experți oficiali din laboratoare sau instituții de specialitate ori de experți independenți autorizați din țară sau din străinătate, în condițiile legii, pe când constatarea este efectuată de către un specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare sau din afara acestora. Spre deosebire de efectuarea constatării, în cazul efectuării expertizei, părțile și subiecții procesuali principali au dreptul să solicite ca la efectuarea acesteia să participe un expert recomandat de acestea. De asemenea, dispozițiile Codului de procedură penală reglementează, de exemplu, incompatibilitatea expertului (art. 174), drepturile și obligațiile expertului (art. 175), înlocuirea expertului (art. 176), procedura efectuării expertizei (art. 177), dispoziții care nu sunt aplicabile în materia constatărilor. În ceea ce privește efectuarea constatării, Curtea a reținut că legea procesual penală reglementează, prin prevederile art. 1811, doar obiectul constatării și conținutul raportului de constatare.

17. Mai mult, Curtea a observat că, deși după introducerea în Codul de procedură penală a instituției constatării legiuitorul reglementase obligația dispunerii efectuării unei expertize când concluziile raportului de constatare erau contestate, acest aspect a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016. Astfel, în prezent, nu mai subsistă obligația organului judiciar de a dispune efectuarea unei expertize când concluziile raportului de constatare sunt contestate, ci, în acest caz, dispunerea efectuării expertizei rămâne la aprecierea organului judiciar.

18. Având în vedere aceste aspecte, Curtea a reținut că efectuarea unei constatări se poate dispune numai în cursul urmăririi penale, prin ordonanță, de organul de urmărire penală, constatarea având caracter facultativ. De asemenea, Curtea a observat că, potrivit art. 172 alin. (9) din Codul de procedură penală, constatările tehnico-științifice se dispun când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt ori este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei. Așadar, ceea ce este specific în cazul constatării, ca mijloc de probă, este urgența, consemnarea anumitor elemente — care constituie probe în procesul penal — înainte ca acestea să dispară sau să fie distruse sub acțiunea timpului sau prin acțiunea persoanelor

implicate. Prin constatare se stabilește dacă elementele de la locul faptei constituie indicii sau pot conduce la suspiciunea rezonabilă că a fost săvârșită o faptă penală.

19. Astfel, din interpretarea teleologică a reglementărilor procesual penale, Curtea a reținut că regula este aceea că, atunci când organele judiciare, în cursul urmăririi penale, au nevoie de opinia unui expert pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea unor fapte ori împrejurări ce prezintă importanță pentru aflarea adevărului în cauză, se dispune efectuarea unei expertize, iar nu a unei constatări. Prin urmare, dispunerea efectuării constatării va fi întotdeauna excepția, aceasta putând fi realizată doar dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 172 alin. (9) din Codul de procedură penală.

20. Așa fiind, prin Decizia nr. 334 din 20 mai 2021, mai sus menționată, Curtea a statuat că dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 trebuie interpretate și aplicate prin coroborare cu prevederile Codului de procedură penală în această materie, astfel încât constatările tehnico-științifice efectuate de inspectorii antifraudă din cadrul Direcției de combatere a fraudelor pot fi dispuse doar în cazuri de excepție, când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt ori este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei. Curtea a subliniat că în procesul deliberării judecătorul verifică și evaluează materialul probator și își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat în cauză, prin coroborarea și aprecierea probelor, iar nu prin raportarea exclusivă la constatările tehnico-științifice, astfel că informațiile conținute în acestea nu pot crea, în mod concret, riscul unui abuz de procedură, fiind întrunite exigențele impuse de un proces echitabil, inclusiv cea referitoare la necesitatea respectării principiului egalității armelor de care părțile pot dispune în cadrul unei proceduri judiciare. Totodată, cu privire la statutul inspectorilor antifraudă detașați din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală în cadrul parchetelor pe posturi de specialiști, Curtea a mai reținut că desfășurarea activității acestora sub directa conducere,

supraveghere și sub controlul nemijlocit al procurorilor nu echivalează cu lipsa de obiectivitate sau de imparțialitate a specialiștilor respectivi, soluția legislativă fiind firească, de vreme ce procurorul supraveghează întreaga urmărire penală.

21. Distinct de cele arătate mai sus, prin Decizia nr. 504 din 13 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1193 din 16 decembrie 2021, paragraful 19, Curtea a constatat că sintagma „specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare” din cuprinsul dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală vizează persoane cu o înaltă calificare în varii domenii de competență, și anume specialiști în domeniul prelucrării și valorificării informațiilor, economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii, care sunt încadrați, în condițiile legii, în structura organelor judiciare în vederea clarificării unor aspecte tehnice sau de specialitate în activitatea de urmărire penală.

22. În același sens sunt și Decizia nr. 787 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 17 martie 2017, Decizia nr. 835 din 14 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 21 iunie 2018, Decizia nr. 437 din 28 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 953 din 12 noiembrie 2018, Decizia nr. 860 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 27 februarie 2019, Decizia nr. 112 din 28 februarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 30 mai 2019, Decizia nr. 292 din 9 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 28 august 2020, și Decizia nr. 623 din 22 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 46 din 15 ianuarie 2021.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

24. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Paul Diaconu în Dosarul nr. 6.565/99/2018/a1 al Tribunalului Iași — Secția penală și constată că dispozițiile art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, ale art. 3 alin. (3) și alin. (4) lit. a) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Iași — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 decembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind numirea domnului Liviu Bostan
în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat,
al Institutului Național de Administrație

Având în vedere propunerea ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației, formulată prin Adresa nr. 53.201 din 2 mai 2023, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/2.886 din 2 mai 2023,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 3 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 23/2016 privind înființarea Institutului Național de Administrație, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 44/2017, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Liviu Bostan se numește în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Institutului Național de Administrație.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 8 mai 2023.
Nr. 109.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

